

ČTR NAC TKA

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 14

Neprodejné mimořádné vydání

www.praha14.cz

OTEVŘENÉ ŠKOLY

PRÁCE ŽÁKŮ ŠKOL PRAHY 14

PROJEKT POD ZÁŠTITOU EVROPSKÉ UNIE

ROZHOVOR

Mgr. Ing. **Lucie Svobodová**
1. zástupkyně starosty MČ Praha 14

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

ÚKOLEM POLITIKŮ NENÍ POUČOVAT A MORALIZOVAT, ALE VYTVÁŘET PODMÍNKY

„Školy jsou přirozeným prostorem pro vzájemné setkávání“, říká v rozhovoru
1. zástupkyně starosty MČ Praha 14 Lucie Svobodová

Paní místostarostko, tématem tohoto speciálu jsou otevřené školy. Otevřené čemu?

Školy jsou podle mého názoru jedním z nejvýznamnějších prvků života naší městské části. Přece jen škola, to nejsou jen učitelé a žáci, škola je společenství, komunita. Proto když se otevřela příležitost podpořit komunitní život, napadlo nás, že ideální prostor pro setkávání komunit je právě na školách. No a říkáme tomu „Otevřené školy“ místo „posilování sociální soudržnosti a rozvoj sociálních a občanských kompetencí žáků“, protože to bychom si spíš nerozuměli, než rozuměli.

Co si tedy přestavit právě pod pojmy rozvoj komunitního života či posilování soudržnosti?

Přiznám se, že ani já osobně takovou tu moderní „novořeč“ hemžící se multikulturalismem, genderismem, komunitními kompetencemi a kdo ví, čím ještě, nemám moc ráda. Proč dávat věcem složité názvy? Komunitní život je prostě takový ten život sousedský, a v tom našem „sousedství“ žijí lidé různých národností a kultur. Tak to zkrátka je, se všemi pozitivy, i negativy, která to může přinášet.

Proč tedy tento projekt?

Abychom dokázali těžit z těch pozitiv a eliminovali negativa. Souhlasím s tím, že předsudky a obavy mnohdy pramení jen z neznalosti. Chceme proto přispět především k tomu poznání. Myslím, že úkolem nás politiků není mentorovat, poučovat a moralizovat, ale vytvářet podmínky, aby se lidé úplně jednoduše mohli setkat, popovídat si, poznat se. Ono se přece jen už hůř nadává na cizince, když zjistíte, že ten „cizí“ chlap odvedle, žije vlastně dost podobně, jako my. Moc se mi líbilo, jak na nějakou naši akci přišla vietnamská rodina a tatínek do sebe oklopil pivo tak, že by se za to rodilý Čech nemusel stydět. Tomu říkám, samozřejmě s nadsázkou, integrace.

Kterou z dosud realizovaných aktivit považujete za nejpozdější?

Velkou radost mám ze školních sportovních dnů, které právě proběhly na všech našich základních školách. Těší mě, že jsme to asi vzali za správný konec, protože sport je něco, co spojuje, jak napříč generacemi, tak i kulturami. Do té mičudy zkrátka děti kopou po celém světě. Vzpomínám si na televizní záběry z území čerstvě osvobozených od nadvlády teroristů, na kterých děti, jako symbol znovunabyté svobody, hrály fotbal. To hovoří za vše.

Už jsme to na začali, ale proč jste začali u škol?

Jako politička se snažím naslouchat. Dlouhodobě se na mě obrací pedagogové, že ve škole není dost času. Výuka, organizace, administrativa. Obrací se na mě rodiče, v podstatě v podobném duchu. A prostřednictvím žákovského parlamentu se snažím vnímat i to, co chtějí sami žáci. Sportovní dny, alespoň podle ohlasů, kápaly do noty všem. V našich školách se vzdělává i 578 žáků pocházejících z jiných zemí, k tomu střetávání a soužití kul-

ROZHOVOR SE ZÁSTUPKYNÍ STAROSTY

tur tu tak dennodenně dochází. Na Sportovní dny mohl přijít každý, kdo měl zájem, a byly tak i na-prosto přirozenou příležitostí pro setkání generací a kultur. Nikdo to nevnímal jako nějakou agitku.

V úvodu jste hovořila i o možných negativěch v soužití kultur, to není moc populární.

Nedělám jen populární věci, snažím se k věcem přistupovat se selským rozumem. Soužití různých elementů může přinášet problémy plynoucí právě z těch přirozených rozdílů. Nemá smysl se tvářit, že tyto problémy neexistují. To je jako bychom se tvářili, že neexistují problémy v soužití mužů a žen. Osobně to vnímám tak, že smysl má stanovovat pravidla a střežit jejich dodržování.

Velkou většinu obsahu tohoto magazínu tvoří žakovské práce. Zaujalo vás něco na názorech dnešních žáků?

Žáci ve vztahu s žáky z jiných zemí zpravidla popisují určitý vývoj. Od ostychu, předsudků až právě po to poznání, že i lidé z jiných zemí jsou přes své odlišné zvyky či tradice pořád jen lidé jako my. Později si žáci, a to opět přirozeně, uvědomují přínosy. Hovoří o možnostech bezprostředně se seznámit s cizí kulturou, jazykem, tradicemi, o možnostech „sáhnout si na ně“, anebo je díky cizokrajné kuchyni doslova „ochutnat“.

Setkali jste se i s odmítavými postoji a jak jste na ně reagovali?

Žáci popisují i své negativní zkušenosti a obavy, a pokud to nebyl popis urážlivý, dali jsme jim prostor. Tyto pocity se ve společnosti také objevují a je přirozené, že se objevují i mezi žáky. Konec-konců náš projekt je na samém začátku a máme dva roky na to pokusit se žákům ukázat, že negativní zkušenosti a obavy mohou být spojeny s jednotlivci, ale že není správné paušalizovat.

Jak se vám se školami spolupracovalo?

Opět musím všechny kolegyně a kolegy ze škol pochválit. Projektové dny s prezentací cizích zemí

či vlastní příprava obsahu této Čtrnáctky, v které představujeme otevřený svět našich základních škol, byly realizovány projektovou výukou. Ta klade vyšší nároky na práci pedagogů, a ti si za inovativní přístup zaslouží náš obdiv a poděkování. Tím spíš, že žáky to evidentně bavilo. A poděkovat musím pochopitelně všem, kdo se podíleli na přípravě a realizaci Sportovních dnů.

Jaké další aktivity v rámci projektu chystáte?

Těch aktivit bude jistě mnoho, ale ráda bych využila příležitosti a požádala spoluobčany o spolupráci. Víte, imigrace, integrace, to mnohdy vyvolává a priori odmítavé reakce. Imigranty tu nechceme, integrace je nesmysl. Ale když jdeme do historie vlastního rodu, mnohdy zjistíme, že i někteří naši předci odněkud přišli. A že my sami jsme vlastně už plně integrovaní potomci „imigrantů“. A bývají to zajímavé osudy. Někdo utíkal před válkou, někdo šel za prací, někdo za láskou. Takovéto příběhy rodin z Prahy 14 bychom chtěli zmapovat, tak pokud se s námi o ně chcete podělit, nebo třeba jen o nějakém víte, napište mi na radnici, nebo na e-mail lucie.svobodova@praha14.cz. Za všechny náměty předem děkuji a budu se jimi zabývat.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

při přípravě magazínu, tvořeného převážně žakovskými pracemi, jsme museli řešit několik specifik. Předně jsme stáli před problémem, zda vůbec a v jaké míře do žakovských prací redakčně zasahovat. Rozhodli jsme se pro zásahy spočívající jen v krácení a opravě chyb. Stylistické nedokonalosti naopak ve snaze o maximální autenticitu zachováváme. Do obsahu jsme nezasahovali, a to ani tehdy, kdy prezentované myšlenky nejsou v souladu s názorem redakce. Jde tedy o osobní názory autorů prací, byť autorů ve věku žáků základní školy. Věříme, že i tito na ně, s vědomím rodičů, vyjádřeným souhlasem, mají právo. V doprovodných textech pak ne vždy dodržujeme odbornou pedagogickou terminologii.

ZŠ BRŘÍ VENCLÍKŮ PRAHA 9 – ČERNÝ MOST

ZŠ Bratří Venclíků 1140, Černý Most

Počet žáků: 504

PROČ NAVŠTĚVOVAT NAŠÍ ŠKOLU

- Jsme velká škola se zkušeným a odborně kvalifikovaným pedagogickým sborem
- Využíváme moderní metody výuky
- Máme úspěchy v přijímacím řízení na střední školy
- Otvíráme přípravnou třídu
- Nabízíme výuku angličtiny od 1. ročníku
- Od 7. ročníku máme možnost výběru 2. jazyka – němčiny, ruštiny
- Máme velmi kvalitní školní jídelnu
- Vyučujeme dle vzdělávacího programu „Tvořivá škola“

CO U NÁS NAJDETE

- 2 učebny výpočetní techniky
- Počítačové vybavení učeben
- Interaktivní tabule
- Školní knihovna
- Keramická dílna s vypalovací pecí
- Školní cvičná kuchyňka
- Dílny
- 2 tělocvičny
- Venkovní hřiště

PRAVIDELNĚ POŘÁDÁME

- Vánoční a velikonoční dílničky
- Spolupráci s charitou
- Celoroční soutěžní tematické projekty
- Environmentální projekty
- Multikulturní projekty
- Sportovní a vědomostní soutěže a olympiády
- Dny otevřených dveří pro veřejnost i pro MŠ
- Přednášky, besedy a semináře po žáky i veřejnost
- Výlety, školy v přírodě, adaptační pobyty, exkurze
- Lyžařský a snowboardový kurz pro 2. stupeň
- Jazykové zájezdy a výlety do Velké Británie, Německa a Rakouska
- Absolventské plesy, imatrikulace prvňáčků

PROJEKTOVÝ DEN, TAK TROCHU JINÁ VÝUKA

V tomto pololetí oživil výuku na naší škole Bratří Venclíků projektový den.

Projektovému dni předcházel den přípravný, kdy si žáci se svými třídními učiteli vybrali zemi, kterou hodlali představit ostatním. Po výběru země pak měli za úkol popřemýšlet, jakým způsobem by tuto zemi reprezentovali výzdobou ve třídě a prezentací v tělocvičně na projektovém dni. Dvě do tříd tak byly vyzdobeny například vlajkou a dalšími typickými atributy dané země, třídy byly vyzdobeny v duchu země. Po učebnách se nacházely informace o zemi, obrázky, výrobky a dekorace, které žáci sami zajistili či vyrobili.

Třída 8. A dovedla svou výzdobu k dokonalosti napsáním rozvrhu v japonských znacích, výzdobou origami a svítícím robotem. Třída 6. B si vystavila keramické výrobky a šperky vlastní výroby inspirované Keňou. V 7. C vyrostly kaktusy, stěny třídy zdobila sombrero, obrázky mayských bohů a fotografie turisticky zajímavých míst. Třída 7. A svou učebnu zahálila do vlajkové trikolory, postav oblečených do typických arabských obleků a vše doplnily obrázky architektonických perel Dubaje. Třída 9. A dominoval list konopí, typický pro Jamajku. V 6. A nejvíce zaujala krásně vyvedená hlava velblouda.

Vyvrcholením projektu byl den v tělocvičně. Ta se proměnila v prostor s nádechem „Velkého bazaru“. Na jednom místě se mísily ukázky krojů různých kultur. Zněla pestrá hudba, ochutnávala se jídla různých chutí a vůní. Pro žáky byly u každé-

ho stánku připraveny tematicky laděné soutěže a aktivity. Střelba na branku, ochutnávka lívanečku s javorovým sirupem u kanadského stánku, hod do sombrera, ochutnávka nachos a čokoládových chilli lanýžů u Mexičanů.

Stánek Uzbeků nabízel lahodný čaj a výrobu papírových čepic, Jamajčané míchali koktejlové nápoje, japonské stánky nabízely ochutnávku želé a suši a skládání origami, Egypt a Keňa nabídly vědomostní soutěže, u dubajského stánku žáci za soutěž získávali čokoládové mince a lahodný dort. Poté proběhla i vystoupení jednotlivých zemí. Japonci předvedli čajový obřad a tanec s vějíři, Dubaj jako reprezentant SAE nás za zvuku hudby a břišního tance seznámila s NEJ této země, Mexičané předvedli konverzaci ve španělštině a naučili nás pár základních slovních obrátů v této řeči. Keňané přečetli africkou pohádku, Uzbekové, Jamajčané a Egypťané nás informovali o své zemi a Kanadčané nás obdařili zpěvem kanadské hymny. Cílem projektu bylo seznámit žáky s kulturami ostatních zemí jinou formou než běžnou výukou. Žáci se sami aktivně zapojovali, spouštěli o výsledné formě své prezentace, pracovali ve skupinách i samostatně. Závěrem pak srovnávali výsledky své práce s ostatními skupinami. Projektový den se líbil žákům i učitelům a tak se nezbývá než těšit na další.

Markéta Kotlíková, 8. B

Projektový den se mi velice líbil, byla tam sranda a občerstvení bylo velmi dobré. I když tam bylo moc lidí a ztrácela jsem se, bylo to velice dobré. Líbilo se mi i to, jak se tam představovaly různé země. I hudba byla velice dobrá. Moje třída také měla zemi a byl to Egypt. Připravovat různé informace a výkresy na téma Egypt mi rozhodně rozšířilo vědomosti.

Hana Juříčková, 6.A

ZAHRANIČNÍ ŽÁCI NAŠI SKOLY

ERIK HOVHANNISYAN

Jmenuji se Erik. Je mi 14 let a jsem z Arménie. Do Prahy jsem přijel před 10 měsíci. Tatínek v České republice pracuje už několik let a my jsme s maminkou konečně mohli za ním.

I když bych měl chodit do 9. ročníku, kvůli jazyku jsem v české škole začal v osmé třídě. Zvykat si na novou zemi, nové lidi a vůbec nerozumět, co si lidé povídají, je moc a moc těžké. O tom ale psát nebudu, s tím musí každý cizinec počítat.

Chci napsat o tom, co hezkého jsem tady zatím zažil. S Prahou nás seznamuje tatínek, když má v práci volno, ale hodně jsem toho viděl i se školou. Byli jsme například v Muzeu čokolády, kde jsme si sami vyráběli čokoládové ozdoby. Viděl jsem, jak se vyrábějí auta Škoda v Mladé Boleslavi. Moc se mi líbil vánoční výlet do Poděbrad. Jeli jsme tam vlakem a pak lodí po řece Labi. Před Vánoci naše třída spala ve škole, ozdobili jsme si stromeček a dali jsme si dárky. Taky jsme byli jsme bruslit. Bruslil jsem poprvé v životě a moc se mi to líbilo. Nikdo se mi nesmál, byla to zábava.

Život v Čechách není ale jen zábava. Od prvního dne, kdy jsem přijel, se poctivě učím. O letních prázdninách jsem chodil na jazykové kurzy, pravidelně dvakrát týdně chodím na doučování žáků – cizinců v naší škole. Každý den se doma učím sám, někdy s tatínkem. Maminka mi nemůže pomoci, protože sama česky ještě neumí. Český pravopis je hodně těžký, proto pořád dělám cvičení a věřím, že se to naučím.

Někdy je mi smutno, protože mi chybí rodina a kamarádi z Arménie. Ale jsem moc rád, že tady můžu být, vystudovat střední školu a najít si práci.

NATALIYA MATIYIV

Jmenuji se Nataliya, je mi 15 let a jsem Ukrajinka. Během posledního půlroku se v mém životě staly velké změny.

Byl srpen 2016, letní prázdniny. Teplo, čerstvý vesnický vzduch, zážitky s kamarády a rodinou. Ke všemu jsem měla výborně ukončenou 9. třídu a na Ukrajinu přijela moje maminka, která již několik let pracuje v Čechách. Maminka přišla s nápadem, abych do Čech odjela s ní a začala studovat v Praze. Moje nadšení bylo tak velké a silné, že jsem si vůbec neuvědomila, co mě čeká a jak to bude obtížné.

První těžký den začal hned 1. září. Šla jsem znovu do 9. ročníku, abych se dobře naučila jazyk a pak mohla studovat na SŠ. Nová škola, noví žáci, učitelé a úplně cizí řeč – čeština, kterou jsem neuměla a ani jí nerozuměla. Bylo mi tak těžko, že jsem se najednou chtěla vrátit zpátky na Ukrajinu. Plakala jsem a litovala, proč jsem přijela. Musela jsem to však zvládnout! Přihlásila jsem se do odpoledních jazykových kurzů, dále na doučování češtiny na mé ZŠ, pravidelně jsem se učila doma, našla jsem si kamarády. Najednou se mi všechno začínalo líbit, hlavně možnosti vzdělávání a dosažení mého snu – v budoucnu pracovat ve zdravotnictví. Zalíbilo se mi i město Praha se svými krásnými památkami. Se školou jsem navštěvovala a navštěvuji různé akce. K prvním patřila Výstava her a hlavolamů, dále exkurze do Škody v Mladé Boleslavi, muzikál Děvčátko-vánoční příběh, divadlo České Vánoce, filmové představení Anděl Páně. Velmi mě okouznil muzikál Ples upírů. Nechápu, že některé děti jsou místo akcí raději doma, a donesou omluvenku. Se svou třídou jsem byla na

„Scholapragensis“ a našla si tam SŠ, na které jsem si již podala přihlášky a nyní mě čekají přijímací zkoušky. Sice jsme s maminkou měly moc vyřizování kvůli papírům a vysvědčením z Ukrajiny, ale byly jsme šťastné, že jsme to zvládly.

Denně se musím hodně učit, ale už mám první úspěchy. Pololetí jsem ukončila s vyznamenáním, vyhrála jsem školní kolo recitační soutěže, text „Píseň o kamarádovi“ jsem přednášela česky. Těším se na soutěž Puškinův památník.

Vím, že jsem na úplném začátku, ale věřím, že všechno zvládnu, a budu se o to snažit. Svoji velkou budoucnost vidím v České republice, ve městě Praze. Jsem vděčná své rodině a všem v Čechách, kteří mi pomáhají a podporují mě.

ABDULAH SALH

Jmenuji se Abdulah Salh a narodil jsem se v roce 2002 v Bagdádu, hlavním městě Iráku.

S rodiči jsme se přestěhovali do ČR ještě před mým nástupem do ZŠ. Od 1. třídy jsem žákem ZŠ, Bří Vencelíků. Naše rodina se chce co nejvíce přizpůsobit životu v ČR. Rodiče pracují, snaží se naučit český jazyk, ve všem mě podporují.

Takže jezdím na všechny výlety i akce pořádané školou, chodím na kroužek češtiny pro cizince, pravidelně se učím. Také už slavíme některé české svátky a tradice, ale držíme si i ty své. K nim patří např. Ramadán, který stručně popíšu.

Ramadán je devátý měsíc islámského kalendáře. Půst v tomto měsíci patří mezi pět pilířů islámu. V tomto období muslimové nejvíce čtou Korán.

Muslimové začínají svůj půst ranní modlitbou - fadžr, která probíhá při úsvitu. Poslední jídlo před začátkem půstu je suhūr, pak se muslimové zdrží jídla, pití a kouření až do západu slunce. A pak začíná snídane – vodou, mlékem a datlemi. Dále se nabízí mnoho pokrmů – polévka, kuřecí maso, rýže, salát a další. Po skončení hlavního jídla přicházejí sladkosti a ovoce. Všechny pokrmy se musí jíst velmi skromně. Ramadán je měsíc, ve kterém jsou muslimové vyzýváni, aby zlepšili své chování. Nesmí používat vulgární výrazy, musí se zdržet lži a závisti. Během Ramadánu by muslimové měli přečíst celý Korán. Po skončení ramadánu začíná svátek, který trvá 3 týdny a všichni hodují.

RECEPT NA FALAFEL – ARABSKÉ JÍDLO

- 2 šálky namočené cizrny
- 1 šálek nasekané jarní cibulky (zelená část)
- 4 stroužky nasekaného česneku
- 1 polévková lžíce mletého kmínu
- 2 lžičky soli
- ½ lžičky pepře
- větší špetka chilli
- olej na smažení

Cizrnu namočíme přes noc, aby byla měkká. Pak všechno rozmixujeme. Ze směsi vytvarujeme kuličky a smažíme v rozpáleném oleji.

ZŠ GEN. JANOUŠKA PRAHA 9 – ČERNÝ MOST

ZŠ Generála Janouška 1006, Černý Most

Počet žáků: 537

KDE NÁS NAJDETE

Naši školu najdete uprostřed sídliště. Patří k ní i velká zahrada, sportovní hřiště a běžecká dráha, školní pozemek se skleníkem a zahrada, kam si chodí hrát děti ze školní družiny.

NAŠE ŠKOLA

Škola byla otevřena 4. 2. 1991. Loni jsme už počtvrté obhájili titul Ekoškola, jsme nositeli titulu Škola udržitelného rozvoje I. stupně, Liga lidských práv ocenila naši školu titulem Férová škola.

KAM JEZDÍME

Naše škola pořádá školy v přírodě, lyžařské a snowboardové kurzy, ekologicky zaměřené pobyty, adaptační kurzy. V rámci výuky navštěvujeme různá kulturní představení, účastníme se exkurzí.

CO DÁLE NABÍZÍME

Na naší škole otevíráme každý rok několik kroužků. Žáci si mohou vybrat atletiku, moderní gymnastiku, sportovní hry, nebo stolní tenis, s Klubem mladého diváka navštěvují divadla. Děti od 0. do 4. třídy mohou chodit do školní družiny, kde kromě mnoha her, exkurzí a výletů mají i kroužky, např. výtvarný, dramatický, fotbal, softbal, sportovní hry a šikovné ručičky. Škola je zapojena do několika projektů, např. Klíč k úspěchu, Podpora integrace cizinců, Rozvoj komunitního života na Praze 14 či Mezinárodní program Ekoškola. Dále se zapojujeme do projektů Jeden svět na školách, Příběhy bezpráví, Odznak všestrannosti olympijských vítězů, Děti dětem a dalších.

CO U NÁS MÁME/CO DĚLÁME

V naší škole máme kromě kmenových tříd odborné pracovní, učebny s interaktivní tabulí, tři počítačové učebny, tělocvičny, školní kuchyňku, dílny, kinosál, knihovnu, ve škole je pracoviště klinického logopeda. V jídelně si můžeme vybírat ze dvou hlavních jídel. Učíme se podle školního vzdělávacího programu Strom poznání, anglický jazyk se učí od první třídy, německý jazyk od sedmého ročníku. Protože jsme ekoškola, zaměřujeme se na ekologickou výchovu, účastníme se Dne Země a oslavujeme Světový den Ekoškol. Zástupci tříd pracují v žákovském parlamentu. Mají-li žáci nějaké problémy, máme školní poradenské pracoviště, kde pracují dva psychologové a dva speciální pedagogové, kteří každému rádi pomohou.

DĚTI VE VIETNAMU SE MOŽNÁ CHTĚJÍ VÍCE UČIT

Rozhovor Jakuba Svobody s Nguyenen Hoangem Longem – Vietnam (oba 8. B)

Jak sis představoval Česko, než jsi do něho poprvé přijel?

Představoval jsem si, že tu bude čisto a vše moderní.

Co si myslíš o Čechách?

Myslím, že někteří jsou rasističtí, ale ostatní jsou milí a dost mi pomáhají.

A co si myslíš o české kuchyni?

Některá česká jídla jsem ochutnal, řízky, svíčkovou, guláš, palačinky. Moje starší sestra občas doma vaří česká jídla, ale mně stejně nejvíce chutnají jídla vietnamská.

Když mluvíš o sestře, jak vlastně doma mluvíte?

Já se sestrou mluvím česky, s našimi mluvíme vietnamsky.

Máš kromě sestry ještě nějaké sourozence?

Mám staršího bratra, který je zatím ve Vietnamu, studuje tam totiž vysokou školu, až ji dokončí, asi přijede za námi do Čech.

Co tě překvapilo u nás ve škole?

No, my jsme se na začátku hodiny nemuseli omlouvat, že nemáme pomůcky, taky jsme nemuseli mít sešity, psali jsme si cokoliv kamkoliv a ve třídě nás bylo 50–60. Zdá se mi, že děti ve Vietnamu se možná chtěli víc učit. V matematice jsem byl hodně napřed, už jsem uměl učivo, které se tady teprve probíralo.

Máš nějaké kamarády ve Vietnamu?

Zpočátku jsme si hodně psali přes messenger a skypovali, ale jsem tu už tři roky, tak si píšeme méně. Také mí bývalí spolužáci mají méně času nežli já, neboť dělají přijímací zkoušky na střední školu už z 8. třídy.

Chtěl bys žít raději ve Vietnamu nebo v Čechách?

Raději tady.

VLAST NENÍ TAM, KDE SES NARODIL, ALE VLAST JE TAM, KDE JSI POZNAL, ŽES NAŠEL SVOJE ŠTĚSTÍ, ŽES MU ŠEL NAPROTI, SVĚŘIL SES MU, ODEVZDAL SES MU...

M. PRIŠVIN

ČEŠTINA MI PROBLÉM NEDĚLÁ

rozhovor Terezy Kárové (9. A)
s Erikou Gabrielyan (3. A) – Arménie

Odkud si a jak dlouho chodíš do naší školy?

Jsem z Arménie a k nám do školy chodím od první třídy.

Máš hodně kamarádů?

Ano, mám.

Dělá ti český jazyk problém?

Moc ne.

Co ti připadá na češtině těžké?

Pádové otázky.

A co ti připadá naopak lehké?

Vyjmenovaná slova, podstatná jména.

V čem ti připadají těžké diktáty?

V doplňování i a y.

Pomáhali ti kamarádi, když si něčemu nerozuměla, nebo něco nevěděla?

Ano pomáhali mi kamarádi i paní učitelka.

Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole?

Tělocvik. Baví mě štafeta a soutěže.

Chodíš na nějaký kroužek?

Chodím tancovat.

Učíš se doma?

Ano rodiče mi kupují knížky na procvičování.

Jak na tebe doma mluví rodiče?

Rodiče na mě mluví česky, ale mezi sebou mluví arménsky.

Odkud pocházejí?

Maminka pochází z Arménie a tatínek je z Čech.

A co se ti líbí ve škole?

Třeba že můžeme o přestávkách hrát vybíjenou.

POSTŘEHY DEVÁČÁKŮ

TEREZA KÁROVÁ, 9. A

Na chodbách naší školy potkávám hodně spolužáků. Někteří jsou Češi, jiní cizinci. Za devět let, co chodím do školy, jsem poznala mnoho dětí z jiných zemí, jen v naší třídě je jich pět. Někteří sem chodí od začátku školní docházky, jiní třeba jen dva roky.

Myslím si, že začátky pro ně byly hodně těžké. Museli opustit svou rodnou zem, kamarády, příbuzné. Vyměnit svůj rodný jazyk za češtinu, učit se třeba i jinak psát. Hledat si nové kamarády přes jazykovou bariéru. Ale také si myslím, že se jich vždy někdo ujal a pomáhal jim.

Když k nám v sedmé třídě přišla spolužačka z Vietnamu, česky moc neuměla. Její začátky byly těžké, učení pro ni byl problém, nerozuměla, co po ní kdo chtěl. Snažila jsem se jí pomáhat, vodila jsem ji po škole, ukazovala, co kde je a co se kde učí. Vysvětlovala jsem jí slova, kterým nerozuměla, říkala jí, co má dělat. Překvapilo mě, že jí šla výborně němčina, na jazyky má dobrého pamatováka. Celkem rychle si našla i kamarádky a dnes už rozumí docela dobře. A co ještě neví, to jí rádi řekneme.

VALENTYN NIKOLENKO, 9. B

Když jsem přišel do Čech, chodil jsem už do páté třídy a bylo to hodně těžké. Na začátku jsem nic nechápal, ničemu nerozuměl. Rodiče i učitelky se snažili mi pomáhat, co nejvíc mohli. Snažil jsem se dvakrát víc než ostatní dohnat látku. Problematické bylo naučit se psát, byl jsem zvyklý na azbuku a písmena se mi pořád pletla. I teď je pro mě ještě těžké psát háčky a čárky. Také jsem nemohl pochopit, jak mám říct „ř“, trvalo mi dva roky, než jsem to zvládl.

BARBORA KOŽENÁ, 9. B

Na naši školu chodí spousta cizinců. Někteří z nich jsou tu krátce, jiní už několik let. Většina se naučí náš jazyk rychle, ale jsou výjimky, kterým to trvá třeba i celé roky. A někteří jsou ve studiu dokonce lepší než žáci, kteří se narodili v České republice. Pár jedinců dělá problémy, třeba jen pro neznalost pravidel. U některých si jen těžko všimnete, že jsou jiné národnosti, protože už velmi dobře zapadají do našeho kolektivu a perfektně ovládají naši řeč. Naše škola se snaží, aby si cizinci rychle zvykli a neměli problémy s učením.

Pamatuji si na program, který si připravili naši spolužáci cizinci, když jsem chodila do páté třídy. Vyprávěli nám o své rodné zemi, konkrétně o Vietnamu, mluvili o jejich kultuře, ukazovali nám různé předměty, nádobí, přístroje, které používají ve své zemi, povídali o tom, jak si zvykali na naší škole.

EMRAL YORDANOV, 9. A

Když jsem přišel do České republiky, tak jsem musel hned další den do školy. Problém byl v tom, že jsem musel opakovat 5. třídu a další, mnohem větší problém byl, že jsem neuměl ani jedno české slovo a nevěděl jsem, kde začít. A věřte nebo ne, za rok jsem se naučil normálně mluvit, číst i psát. Díky tomu, že jsem se naučil česky, jsem měl hodně kamarádů. Ale pak to zase přišlo, musel jsem se přestěhovat do hlavního města, do Prahy. Tady jsem si musel hledat nové kamarády. A teď po dvou letech v Praze mám víc kamarádů než dřív. Už tu hraju i závodně fotbal a daří se mi v tom. No a tohle je asi tak krátce řečeno můj příběh.

LEONA KUPKOVÁ, 9. B

Nejdříve jsem poznala jednu holčičku, myslím, že byla Mongolka. Občas jsem se snažila s ní komunikovat, ale moc nám to nešlo. Pak bohužel odešla. Potom jsme měli ve třídě kluka Vietnamce. Ten mluvil česky dost dobře a byla s ním i legrace. Byl u nás do páté třídy, pak odešel na gymnázium, ale stále jsem ho občas vídala. Do vedlejší třídy přišel kluk z Ukrajiny, a když jsem byla dítě a nevěděla, že je cizinec, tak jsem si myslela, že je postižený. Pak jsem se dověděla, jak to je, a dost mě to šokovalo, protože mluvil dost špatně a já si uvědomila, jaké má asi problémy. I v mé třídě byl kluk z Ukrajiny, ale ten na tom byl s mluvou mnohem lépe, protože tu vyrůstal od dvou let. V sousední třídě je jedna Vietnamka. Je moc milá, mluví dobře, jen občas jí musíme něco vysvětlovat. To mi vůbec nevadí, je fajn, když se zeptá, a ptá se celkem často na různé pojmy, které jí rádi objasňujeme.

ARMEN ORDOJAN, 9. A

Moje jméno je Armen a moje rodina je z Arménie. Ale narodil jsem se v roce 2002 v nemocnici Motol v Praze. Jelikož jsem tu vyrůstal, tak mi nedělalo problém mluvit česky. Všem jsem rozuměl. Ve volném čase jsem se učil arménsky – mluvit, psát a rozumět. Dnes umím jak arménsky, tak česky. Doma mluvíme napůl česky a napůl arménsky. Kamarády jsem trochu učil arménsky, umí pozdravit, zeptat se, jak se mají a tak podobně. Ve druhé třídě přišel jeden kluk, měl zajímavé jméno. Neuměl česky, takže měl problémy s porozuměním učiva, ani paní učitelce moc nerozuměl. S nikým se nijak nekomunikoval, tak jsem se pokusil s ním skamarádit já. Ve třetí třídě rozuměl češtině a už ve třídě plyně mluvil, bavil se. Dnes je to můj kamarád, bavíme se a je s ním legrace.

ZŠ HLOUBĚTÍNSKÁ PRAHA 9 – HLOUBĚTÍN

ZŠ Hloubětínská 700, Hloubětín

Počet žáků: 450

JACÍ JSME

Jsme základní školou rodinného typu s dlouholetou tradicí, výuka byla zahájena v roce 1941. Zakládáme si na tom, že klima naší školy je pro žáky bezpečné, přátelské a inspirující.

CO DÁLE NABÍZÍME

Volný čas mohou žáci trávit v mnoha zájmových kroužcích; máme keramický, výtvarný, dva taneční, divadelní, sportovní (florbal, basketbal, gymnastika, judo), kroužek angličtiny, vaření a hudební kroužek s výukou flétny.

KDE NÁS NAJDETE

Základní škola se nachází v klidné části Prahy 9 - Hloubětín ve vilové zástavbě, zhruba pět minut pěšky od stanice metra B – Hloubětín a tři minuty od autobusové zastávky.

KAM JEZDÍME

Pořádáme ozdravné pobyty v přírodě, lyžařské kurzy, studijně poznávací pobyty v Anglii, víkendové akce školní družiny, tematické exkurze a školní výlety.

ZEMĚ MÉHO SPOLUŽÁKA

Škola hrou, říkal už učitel národů Komenský a ZŠ Hloubětínská se představuje přesně v duchu této myšlenky. Následující texty totiž v rámci volitelného předmětu Mediální výchova zpracovali sami žáci II. stupně. Předmět si totiž klade za cíl nejen vštípit žákům teoretické základy, přiblížit jim, jak média fungují, jak působí na čtenáře a diváky, ale dává prostor i první novinářské pokusy. Žurnalistický tým pod vedením paní učitelky Marie Havelkové nám k tématu *Země mého spolužáka* přináší fotoreportáž z Projektových dnů, rozhovor s žáky pocházejícími z jiných zemí a zajímavý článek o tom, jak to vlastně chodí, když do školy přijde žák z jiné země.

KDYŽ SE SEJDEME, JSME STEJNÍ JAKO ČEŠI

Rozhovor s Tuanem (Vietnam) a Vladyslavem (Ukrajina) o tom, kdo je vlastně cizinec

Kluci oba dva jste žáci sedmého ročníku, je vám 13 let. Cítíte se být cizinci? Kdo je vlastně podle vás cizinec?

T: Ten, kdo se nenarodil v České republice.

V: Souhlasím, kdo se nenarodil v Čechách a nemá české rodiče.

Cítíte se tedy jako cizinci?

T: Spíše ne.

V: Ne.

Tuane, kdy jsi byl naposledy ve Vietnamu?

T: Ve Vietnamu jsem byl naposledy na Velikonocy v osmi letech. Je to tedy už opravdu dávno a téměř nic si z té návštěvy nepamatuji.

To znamená, že Vietnam znáš jen zprostředkovaně z vyprávění svých rodičů?

T: Ano. Ve Vietnamu jsem se narodil. Moje rodina žila na vesnici. Potom se rodiče odstěhovali sem.

Mluvíš perfektně česky, ale jak to bylo na začátku, rozuměl jsi dětem ve školce? Předpokládáme, že doma česky zřejmě nemluvíte?

T: Ne, doma mluvíme vietnamsky, i když rodiče samozřejmě česky také umí. Důležité pro moji češtinu bylo, že jsem měl paní, která k nám domů chodila, když byli rodiče v práci. Hlídala mne a zároveň mne učila česky. Chodil jsem v Čechách do mateřské školky. Takže když jsem přišel do školy, bez problémů jsem se se všemi domluvil. Nepřipadal

jsem si vůbec jiný. Možná i proto, že jsem nebyl ve školce jediný Vietnamec.

Umíš vietnamské písmo? Je naprosto odlišné od latinky, učíte se vlastní jazyk a písmo?

T: Ano, umím napsat některá slova, ovládám některé znaky, ale ne všechny.

Vladyslave, kdy jsi přišel ty do České republiky?

V: V Praze žiji od čtvrté třídy. Rodiče sem přišli za prací. Na Ukrajině jsme žili ve městě Ivano-Frankivsk, což je město na západě Ukrajiny. Je moc krásné, má bohatou historii, žije v něm přibližně 300 tisíc obyvatel.

Jaké jsi měl pocity, stýskalo se ti, těšil ses?

V: Samozřejmě se mi stýskalo po kamarádech a zbytku rodiny, který jsme na Ukrajině nechali, ale na druhé straně se mi v Praze moc líbilo od samého začátku.

Muselo to pro tebe být těžší než pro Tuana, protože jsi přišel mezi české děti, do kolektivu, který se už několik let znal a ty jsi byl nový a ještě k tomu cizinec?

V: Zase tak těžké to nebylo. Jak jsem říkal, líbilo se mi tady a spolužáci mne měli rádi, přijali mne moc pěkně, nebyl žádný problém. Ve třídě je nás cizinců více... třeba Tuan. Opravdu jsme kamarádi.

A jak to bylo s češtinou u tebe? Pravděpodobně jsi rozuměl, ukrajinština je češtině blízká, byly nějaké problémy, když jsi nastoupil do školy?

V: Co se týká předmětů, tak to bylo všechno velmi podobné. Matematika, prvouka, angličtina... Češtinu jsem se doučoval s paní učitelkou tady ve škole. Rozuměl jsem všemu, ale přesto jsem se musel dost učit – především gramatiku a trénovat přízvuk. Myslím, že dnes nikdo nepozná, že nejsem rodilý Čech.

Děkujeme za rozhovor.

TAK JAK TO TEDY CHODÍ

VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ S ODLIŠNÝM MATEŘSKÝM JAZYKEM

Na naší škole se setkáváme se stále větším počtem žáků cizinců, i když pojem „cizinec“ zde není úplně přesný. Cizinec je osoba s jiným státním občanstvím. V pedagogické praxi proto používáme termín žáci s odlišným mateřským jazykem (OMJ). Podle oficiálních statistik jsou na českých školách přibližně 2% žáků s OMJ, na naší škole je to 7,8%.

Snahou všech pedagogů a vychovatelů naší školy je maximální zapojení žáků s OMJ do výuky a ostatních školních aktivit. Usilujeme o to, aby se tyto děti bez problémů začlenily do kolektivu stejně starých dětí a komunikovali v českém jazyce.

Velký podíl na tom, aby se žáci s OMJ cítili u nás dobře, má i celkové klima školy - spolužáci, kteří si navzájem pomáhají. Už před příchodem žáka s OMJ do konkrétní třídy si děti ve spolupráci s učitelem vyhledají informace o zemi původu nového spolužáka, určí si, s kým bude nový spolužák sedět v lavici, respektují jeho jazykovou bariéru. Děti si samy určují, kdo s čím bude pomáhat, kdo v jídelně, kdo v šatnách či ve družině. Společně se zamýšlí nad všemi možnostmi podpory žáka s OMJ.

Každý žák s OMJ dochází alespoň jednou týdně na hodinu „Čeština pro cizince“. Vyučují ji zpravi-

dla třídní učitelé konkrétních žáků s OMJ, neboť ty tráví s těmito dětmi nejvíce času a na základě pedagogické diagnostiky, tedy poznání toho kterého žáka, pro něj vypracují učební plán.

Výuka probíhá individuálně nebo v malých skupinkách, ve kterých se žáci prostřednictvím všednodenních témat zaměřují na zvládnutí běžné

komunikace, ale seznamují se i se základy gramatiky. Nezbytná je spolupráce pedagogů a žáků, kteří se společně snaží o maximální zapojení žáků s OMJ do života školy. Tím lze také zabránit jejich případné izolaci.

Jednou z forem, která má žákům s OMJ výuku zatraktivnit je i hledání nových výukových metod a forem. Žáci s OMJ prvních a druhých tříd proto v letošním školním roce poprvé absolvují hodiny „Čeština pro cizince“ v tandemovém vyučování. Výuku vedou dvě učitelky se zkušeností s dětmi s OMJ, které se ve výuce střídají a doplňují. Jedna vždy přebírá klíčovou roli, druhá je nápomocna dětem, které mají ostych hovořit nebo potřebují individuálnější přístup. Základ tak tvoří především konverzace formou dialogu.

Žáci se samozřejmě učí také od sebe navzájem. Starší ukazují mladším, co už se naučili nebo doplňují znalosti mladších o své pokročilejší znalosti češtiny, to vše bez ostychu, bez obav ze škobrtnutí. Je zajímavé, že při tomto „moderovaném sebevzdělávání“ žáci odkládají přirozenou soutěživost a naopak se učí spolupracovat a předávat si zkušenosti.

A to se bude jistě hodit, nejen ve škole.

Mgr. Marie Havelková, pedagožka

PROJEKTOVÉ DNY

Dne 16. listopadu 2016 se v tělocvičně naší školy ZŠ Hloubětínská uskutečnila prezentace projektu Země mého spolužáka. Této akce se zúčastnily všechny děti od 5. do 9. třídy, učitelé a vedení školy. Země, do kterých jsme prostřednictvím projektů nahlédli, byly Ukrajina, Bulharsko, Vietnam, Kazachstán, Čína a Rusko.

Třída 9. B se nás pokusila naučit bulharskou písničku. Všichni byli namalovaní jako kočky a nutili nás zpívat a tančit. Moc nám to nešlo, i když jsme text měli na plátně před sebou. Bulharsko si vybrala i 6. B a snažili se nás, jako ve škole, něco o této zemi naučit. Bylo to hezké, ale dlouhé.

Třída 5. B nám přiblížila Kazachstán – zazpívali písničku a předvedli koňské dostihy.

Smůlu měla 9. A. Technické problémy se zapojením mikrofону a nastavením jeho hlasitosti jí trochu pokazily prezentaci ruské kultury. Samotná prezentace ale byla hezká.

Naše třída 5. A představovala Ukrajinu a zaměřili jsme se na její historii. Jak probíhala příprava? Nejprve jsme z internetu a knih získali informace, pak jsme připravili prezentaci s obrázky. Země, s kterými Ukrajina válčila, představovaly jejich znaky a četl se i úryvek dopisu kozáků mocnému sultánovi. Paní učitelka nás sledovala s obavami, ale nakonec se vše podařilo.

Ukrajinu si zvolila také 8. B. Předvedli nám kroje a seznámili nás s různými zvyky této země, například jak slaví Vánoce. Zaujal mne zvyk podle kterého, když skočí holka s klukem přes oheň, vezmou se a budou navždy šťastní. Také jsme si poslechli ukrajinskou hymnu a ochutnali moc dobré koblížky.

Hezká byla také prezentace 8.A, která představovala Čínu. Překládali do čínštiny a připravili si pro nás hlavolam.

Za každou prezentací bylo vidět, kolik práce si s tím učitelé a jejich žáci dali. Projektové dny se všem líbily a já i ostatní spolužáci se už těšíme na další.

MYSLÍME SI, ŽE JE DŮLEŽITÉ, ABY DĚTI DO NAŠÍ ŠKOLY CHODILY RÁDY.

VÍTEJTE MEZI CHVALEŤÁKY

Jsme dobrá, akční a moderní škola, kde to žije. Jsme škola bez bariér. Našimi „motýlkovými dveřmi“ projde denně více jak 700 skvělých dětí. Prioritou naší školy je výuka jazyků, informačních a komunikačních technologií, a dále nejrůznější sportovní, turistické, vědecké, výtvarné, kulturní a společenské aktivity.

JACÍ JSME

Vyučujeme pět cizích jazyků, děti se jim mohou věnovat již od první třídy. Na druhém stupni je výuka jazyků posílena o tzv. CLIL, tedy výuku některého z předmětů v anglickém jazyce. Škola má tři samostatné PC učebny a 150 PC v síti. S počítači žáci pracují již od první třídy. Žáci si podle svých zájmů a zaměření mohou vybrat ze široké nabídky volitelných předmětů. Ve skvělém pedagogickém sboru je i šest speciálních pedagogů a dva školní psychologové. Klademe velký důraz na individuální přístup k žákům.

JAKO VELKÁ RODINA

Naše srdce bijí pro výuku, ale přece jen se možná o trochu víc těšíme na naše oblíbené školní akce, jako jsou například vernisáže dětských uměleckých prací ve školní galerii, tradiční „Listopadání“ – noční vyučování. Mimochodem: máme úžasné rodiče, kteří se aktivně zapojují do chodu školy. I oni patří do rodiny chvaleťáků. Do školy zveme mnoho známých kulturních a vzdělaných lidí z různých oborů, kteří nás inspirují, dozvíme vždy něco nového a zajímavého.

CHVALEŤÁCI DO TOHO!

Jsme soutěživí a tak se těšíme na nejrůznější nejen sportovní akce, mezi něž patří školní přebory v plavání, v atletice, ve stolním tenisu, závody v jízdě na kole a koloběžkách, přebor ve skoku vysokém, v běhu do schodů, výstup na horu Říp, školní akademie a školní ples devátých tříd. Během školní docházky naše děti absolvují školy v přírodě, v první a ve druhé třídě jednodenní lyžařské kurzy na Severáku, na druhém stupni týdenní lyžařský kurz v Alpách. Ve druhé, třetí, páté a deváté třídě si žáci užívají rafting a tábornická dobrodružství. V osmém ročníku usilují žáci o získání žlutého cyklistického dresu na etapovém kurzu v Českém ráji.

DO SVĚTA ZA POZNÁNÍM

Pravidelně jezdíme na jazykové poznávací zájezdy, už jsme navštívili Anglii, Irsko, Německo, Švýcarsko i New York. Deváté třídy se zpravidla od 1. září těší na slunečný rozlučkový týden u moře v Itálii. Jsme partnerskou školou Lyrie – základní školy v Kosovu, naše děti si vyměňují informace o životě, dopisy a dárky s dětmi z Kosova. Formou adopce na dálku podporujeme studentku v Indii.

ŠKOLA PROCHÁZÍ ŽALUDKEM

Naše jídelna opravdu chutně, zdravě, nápaditě a barevně vaří. Přidávky nejsou problém. Služby školní jídelny mohou využívat i senioři. V rámci pracovních činností si žáci leďacos mohou vyzkoušet i ve cvičné kuchyni.

ŠKOLA PO ŠKOLE

Z našich volnočasových aktivit zahrnujících 52 kroužků si vybere každý kluk i holka, sportovec i vědec, nadšenec i lenoch. Mezi nejoblíbenější z nich patří horolezení, šachy, sportovní hry, atletika, kytarový kroužek, hudební kroužek, logopedie, výtvarný kroužek a populární kurz sebeobrany krav maga, vyvinutý původně pro potřeby izraelských bezpečnostních složek. Pro žáky byl nově otevřen i volnočasový nízkoprahový klub, kde se dětem věnují celé odpoledne studenti, bývalí žáci naší školy. V rámci inkluzivního vyučování nabízíme dětem také doučování hlavních předmětů s odborníky.

SLOVA NAŠICH BÝVALÝCH ŽÁKŮ HOVOŘÍ SAMA ZA SEBE...

...bylo to nádherných 9 let a z kukel se vylíhli překrásní motýli. Každý z těch motýlů má jinak zbarvená křídla, ale všechna jsou pestrá, plná úžasných vlastností, plná zlovyků a chybiček, které tvoří náš charakter. Vyrůstli jsme do krásy a udělali svůj první velký krok k dospělosti. To, co nás teď čeká, bude už jen na nás. Bude to náš scénář psaný vlastní rukou. Někdo zvolí komedii, někdo drama, ale už bude všechno jen na nás a ta ochranná ruka, kterou nad námi držela základní škola, se pomalu stáhla do ústraní. To, co jsme si vzali z těch úžasných devíti let nás bude provázet až do konce života. Byl to krásný čas, ale musíme jít dál, poznat nové lidi, prožít další zážitky a naučit se nové věci....

MILUJEME ODLIŠNOSTI, PROTOŽE Z ODLIŠNOSTÍ KAŽDÉHO Z NAS SKLÁDÁME

NAŠE ZŠ CHVALETICKÁ

- JSME OTEVŘENÍ A MODERNÍ
- RADUJEME SE
- TVOŘÍME
- INSPIRUJEME SE
- UČÍME SE
- PROŽÍVÁME
- DODRŽUJEME PRAVIDLA
- CTÍME TRADICE
- KRESLÍME
- ZPÍVÁME
- TANČÍME
- SPORTUJEME
- DĚLÁME CHYBY
- UČÍME SE OD ODBORNÍKŮ
- CESTUJEME
- POMÁHÁME A KAMARÁDÍME SE
- JSME OPRAVDU HLASITÍ
- NEJSME DOKONALÍ
- MÁME RÁDI ZÁBAVU
- NESNÁŠÍME NUDU
- JSME ORIGINÁLNÍ A HRAVÍ
- SPOLUPRACUJEME
- KAŽDÝ DEN SE VRACÍME
- PROŽÍVÁME
- TROCHU ZLOBÍME
- POSLOUCHÁME RADY ODBORNÍKŮ
- POZORUJEME A HLEDÁME
- CHOVÁME SE LASKAVĚ
- JSME SPRÁVEDLIVÍ
- ZAJÍMÁME SE
- JSME BEZPROSTŘEDNÍ
- MÁME RŮZNÉ ZÁJMY A ZÁLIBY
- UČÍME SE JAZYKY
- RÁDI VAŘÍME I JÍME
- ZKOUŠÍME VŠE NOVÉ
- PÍŠEME DOPISY A ZPRÁVY
- NEMÁME PŘEDSUDKY
- PŘEMÝŠLÍME
- UMÍME ŘÍCT PROMIŇ
- POZNÁVÁME NOVÉ
- PODPORUJEME
- MÁME RÁDI PESTROST
- MÁME SE RÁDI
- JSME ŽÁCI ZŠ CHVALETICKÁ

MOZAIKU ÚŽASNÝCH PŘÍBĚHŮ

JSME PROSTĚ COOL...

SPOLUPRÁCE S KOSOVM

Hi, MY NAME IS ROZALIE. I 10 YEARS OLD
AND I am in 4 TH GRADE too.
MY FAVORITE SPORT IS KARATE
I LOVE YOU Rozali

To Denis

Hi Denis

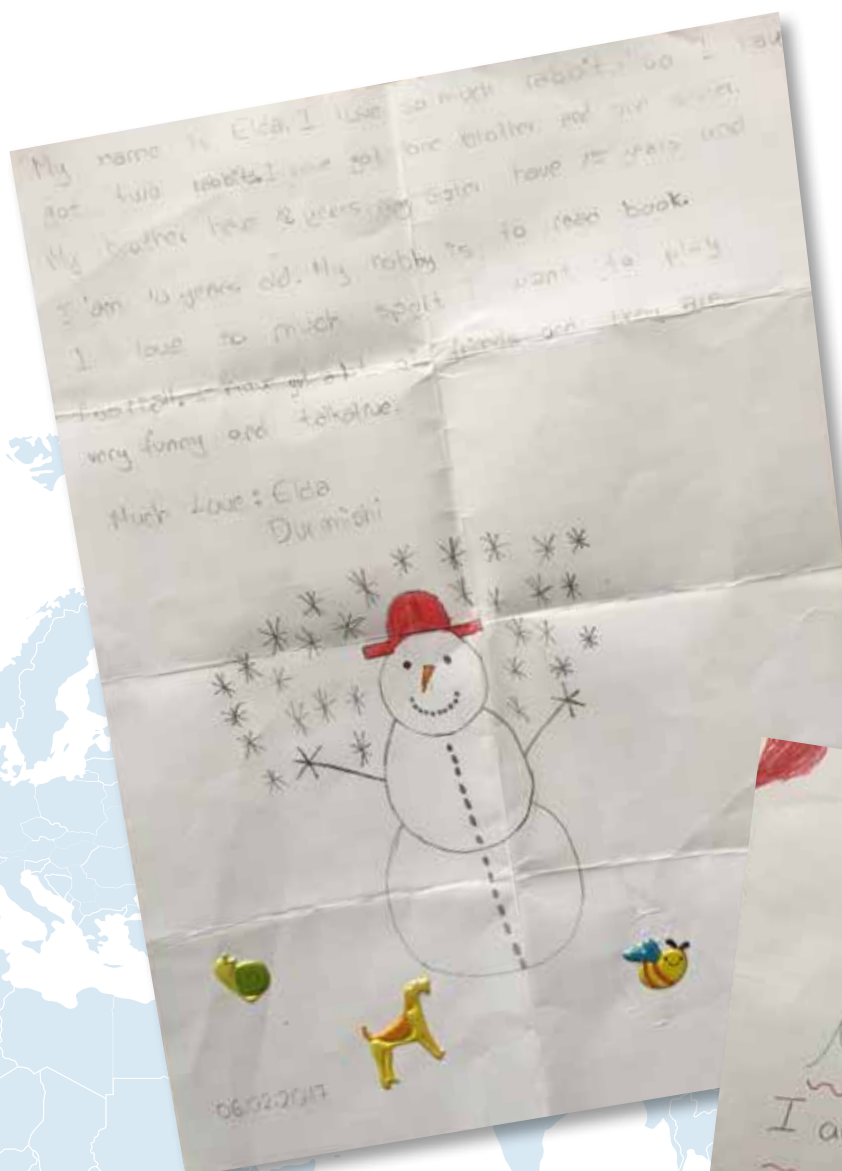
I answer your question.
Yes, I can paint and You have beautiful
letter. Thank you letter. My hobbies
is playing guitar and dance. I like
pizza. Do you have brother? I'm no
brother. What your best friend? Please
Love Denis

Good bye

Linda

KORESPONDENCE DĚTÍ

ZŠ ŠIMANOVSKÁ PRAHA 9 – KYJE

Šimanovská 16, Kyje

Počet žáků: 265

KDE NÁS NAJDETE

ZŠ se nachází v klidné a příjemné lokalitě poblíž Kyjského rybníka a kostela sv. Bartoloměje v zástavbě rodinných domků. V blízkosti se nachází též kulturní dům, se kterým spolupracujeme. Z autobusové zastávky Kyje je to do školy cca tři minuty pěší chůze.

CO DÁLE NABÍZÍME

Naše škola nabízí množství zájmových kroužků například. Dramatický, Výtvarný, Vaření, Kroužek pro kluky, Roztleskávačky, Věda nás baví, Bojové sporty, Vědecký kroužek, Street Dance, Šachy a další. Žáci se pravidelně zúčastňují různých soutěží a olympiád sportovního, výtvarného či vzdělávacího charakteru, ve kterých dosahují pěkných výsledků.

ŠKOLA

Josef Machanec

*Ta naše škola, školička,
je přece krásná celička.
Bez školy by to nešlo,
když se nás už tolik sešlo.*

*Ke škole běžím zvesela,
i když za dveřmi číhá příšera.
Školu vystřelím jak raketu
a svezu se v ní až na
vesmírnou planetu.*

*Školo, školičko! Ať rád mám
tě stále a navštěvuji tě i nadále.
O škole stále sním
a pomeranče při tom jím.*

*Se školou se mohu často smát,
je to můj malý kamarád.*

*My v Kyjích jsme se zrodili a Kyje jsou náš rodný kraj.
Kyjské střechy, rybník, les, jsou dětství našeho ráj.*

KAM JEZDÍME

Každoročně pořádáme různé výlety, školy v přírodě a exkurze, pravidelně i do zahraničí, aby si žáci vyzkoušeli uplatnění cizích jazyků v praxi. Součástí výuky je i návštěva různých kulturních a sportovních akcí, kin, divadel, zoo a různých tvořivých dílen.

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Jsme menší škola rodinného typu s bohatou a dlouholetou historií, jejíž počátky se datují do 18. století. V současné době je naše škola moderní školou, a to jak materiálně technickým vybavením, tak i vyučovacími metodami a formami. V učebnách je výškově nastavitelný nábytek, pět tříd má interaktivní tabuli, další jsou vybaveny datovým projektořem s plátnem. Počítačová učebna má dvaadvacet pracovních míst. Pedagogové mají k dispozici notebooky, které jim umožňují pro lepší názornost výuky využívat multimediální softwarové programy. Od roku 2015 je ve škole zřízena přípravná třída a pro budoucí prvňáčky je pořádán adaptační kurz, kde se ti nejmenší připravují na vstup do 1. třídy. Pro hodnocení a komunikaci s rodiči je využívána internetová žákovská knížka. Školní družina má pět oddělení, bohužel jenom dvě z nich jsou v samostatných místnostech. Školní jídelna vaří zdravě a chutně, od října 2015 nabízí výběr ze dvou jídel.

DEN S ČÍNOU

V prosinci 2016 jsme na naší škole uspořádali „Den s Čínou“, při kterém se žáci seznamovali se zajímavostmi této země, plnili různé úkoly a za odměnu ochutnávali různé čínské pochutiny jako je litchi, sója, goji, kešu, wasabi a jiné. V některých třídách psali, tedy zkoušeli kaligrafické znaky. Jinde malovali tuší, i když na rozdíl od čínské tušové malby sumi-e, která se maluje na rýžový ruční papír, používali klasické čtvrtky. Někteří skládali origami či vystřihovali kirigami nebo sledovali prezentace s informacemi a obrázky o čínské kultuře, poloze a rozloze. Povídali si o hospodářství a o plodinách, které se v Číně pěstují, a při tom si ukazovali na obrázcích například čajová a rýžová kaskádová pole, bambusové rostliny, čirok, vavřín a jiné. V hudební výchově byly k vidění obrázky čínských hudebních nástrojů a pouštěly se ukázky lidových skladeb.

Další měli možnost seznámit se s podobou čínských státních symbolů, státní vlajky a státního znaku. Taktéž si povídali o fauně, o tom, že zde žije více než sto druhů vzácných druhů zvířat, mezi něž patří panda velká, zlatovlasá opice, jihočínský tygr, čínský aligátor, ale také medvěd, sobol, hranostaj, kuna, kabar pižmový, gazela, antilopa, jak, kulan a mnoho dalších. Z flóry zmiňovali též pivoňky, pěnišníky, azalky, jinan, metasekvoj a další. Povídali si i o tradiční čínské medicíně. Pro žáky druhého stupně byla uspořádána beseda se sinoložkou paní Stančíkovou, která žila dva roky v Číně a měla mnoho autentických materiálů a různých předmětů, které si žáci mohli prohlédnout. Nejvíce posluchače zaujala terakotová armáda a fotografie ze současné Číny.

TEMATICKÁ VÝTVARNÁ SOUTĚŽ

Ve škole jsme též uspořádali výtvarnou soutěž na téma „Čína, rozmanitá krása země světadílu Asie“. V té bylo možné vytvářet díla ve všech výtvarných technikách – od tradičních jako je kresba, malba či prostorová tvorba až po ty netradiční a kombinované techniky. Součástí vyhlášení vítězů soutěže byla i vernisáž, na níž úspěšní účastníci soutěže získali diplom a zajímavé ceny s čínskou tematikou.

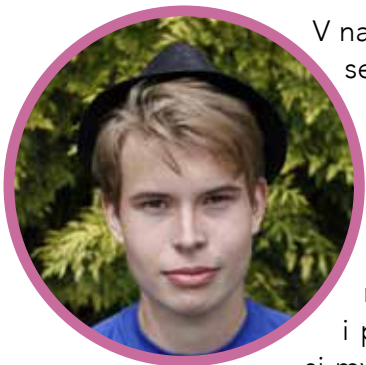
ZAHRANIČNÍ ŽÁCI NAŠI ŠKOLY

KHANH HUYEN DINH, 9. A

I přesto, že jsem se narodila v České republice, vietnamská kultura a kořeny mi nevymizely. Studuji již devátým rokem na škole ZŠ Šimanovská. Ze začátku to bylo trochu těžké, ale pak přišli noví žáci, kteří taky pocházeli z jiných národů. Každý den se tak setkávám a trávím čas s lidmi jiných národů. Jsou chvíle, kdy se se spolužačkami, taky z Vietnamu, bavím vietnamsky a ostatní to šťve. Nedivím se jim, ale důvod k tomu mám, nechci totiž zapomenout na svůj mateřský jazyk. I přestože jsem se narodila v České republice, stále považuji vietnamský jazyk za svůj mateřský jazyk. S českým jazykem jsem neměla a nemám problémy. Jsem ráda, že mám možnost tady žít a mít lepší život, protože život ve Vietnamu je těžký. Na dovolenou nebo na návštěvu za babičkou a dědečkem určitě do Vietnamu přiletím, protože strávit tam léto je velmi zábavné a krásné, ale život tady je pro mě a moji budoucnost lepší. Co se týče vzdělávání, tak si myslím, že vzdělávat se tady není taková makačka jako ve Vietnamu. Moji spolužáci jsou prima a jsem ráda, že nás přijali, i přestože jsme z jiných národů.

JAROSLAV HASSMAN, 8. A

V naší třídě máme jednoho příslušníka jiného národa a moc nevycházíme, zdá se, že se po jeho příchodu zvýšily nadávky ve třídě a horší chování, ve škole neprojevuje ani špetku snahy, nejspíše bude mít jen základní vzdělání s výučním listem. Nedokážu si představit, jak se chovají lidé na Ukrajině, ale jelikož mám v Čechách pár přátel z Ukrajiny, myslím si, že tento žák je nejspíše jen výjimka. V něčem nás soužití s jinými názory určitě obohacuje. Je třeba zajímavé poslouchat příběhy o životě v jejich rodné zemi, jaké mají tradice či zvyky nebo jaká jsou jejich jídla. Ale myslím, že to přináší i problémy. Třeba muslimské náboženství se mi zdá docela agresivní, taky si myslím, že špatně zacházejí s ženami. Všichni muslimové nejsou špatní, ale podle mého názoru může být soužití s nimi pro náš národ i nebezpečné.

ŽÁKOVSKÝ PARLAMENT

V Žákovském parlamentu spolupracujeme a vymýšlíme aktivity pro celou školu. Pomáháme však i organizovat různé společné akce, například Večerníčková stezka pro budoucí prvňáčky, Halloween nebo karneval. Na akcích se seznamujeme se svými spolužáky, s kulturou jiných národů, učíme se dělat radost ostatním. Letošní karneval „Cesta kolem světa po světadílech“ se konal v KD Kyje a nesl se v multikulturním duchu. Žáci se na něm představili převlečení za různé masky, nejprve rozdělení podle světadílů a potom po třídách. Za nejhezčí tematické masky na nás čekala malá odměna v podobě znamení čínského zvěrokruhu. Karneval jsme si s pomocí paní učitelky Maškové a dalších učitelů připravovali a organizovali sami, včetně výzdoby v kulturním domě.

KLÁRA HAPLOVÁ, 9. A

V naší škole jsou ale zastoupeny i jiné národnosti, nejen mezi žáky. Národnostní menšiny v naší škole zůstávají většinou bez povšimnutí, osobně jsem měla tu čest poznat například dva nejmenované žáky původem z Velké Británie. Nijak zásadně se od ostatních neliší, mám dokonce dojem, že na naší škole moc lidí neví, že jsou Angličané. Můj osobní názor na veškeré ostatní národnosti je neutrální. Pokud má někdo snahu se zařadit do našeho života, respektovat naše pravidla a být jedním z nás, mělo by mu to být dopřáno. Toto je Česká republika, mělo by se zde mluvit česky. Češtinu ale považuji za velmi těžký jazyk, a tak jsem ochotná přijmout i kompromis – hovořit v jazyce anglickém, který by měl ovládat každý alespoň na základní úrovni. Pokud někdo nemá vůbec žádnou snahu se se mnou dorozumět jednou z řečí, které já alespoň částečně ovládám, pak je mi líto, ale já tedy nemám nejmenší snahu pochopit, co ode mě dotyčný žádá. Stručně řečeno soužití národností nejen na naší škole je na neutrální úrovni. Mnoho cizinců mezi nás zapadá a je společností zcela akceptováno, jiní vyčnívají a je velice pravděpodobné, že ani časem nezapadnou.

DOMINIK MAŠEK, 9. A

Máme ve třídě pět žáků jiné národnosti. Jsou to dva kluci z Ukrajiny a tři holky původem z Vietnamu. V podstatě spolu vycházíme dobře. Tři Vietnamky jsou většinou uzavřené spolu a s ostatními si moc nepovídají, ale to nikomu moc nevadí a baví se v podstatě se všemi. S kluky Ukrajinci se bavíme úplně v pohodě. Sice to dřív, když přišli a byli tu noví, měli těžší, ale už se to postupně srovnalo a jazykové bariéry už také moc nepřetrvávají. Naučili jsme se spolu s nimi i pár nových slov, což nás obohatilo, ale děláme si z toho i srandu. Pro ně byla čeština dřív problém, protože to byl úplně nový jazyk a naučit se veškeré potřebné věci k tomu, aby mohli plynule hovořit česky a ostatní rozuměli, chtělo trochu času a hlavně nervů. Samozřejmě se ani teď neobejdou jejich písemné práce bez pravopisných chyb, ale rozhodně je to lepší, než dříve. Do budoucna to budou mít stejné jako ostatní, jsou to stejní lidé jako všichni ostatní, tudíž získat práci by pro ně neměl být problém. A pokud zde budou zakládat rodinu, tak by pro ně také neměl být problém, protože pro každého člověka je na světě někde partner, stačí jen hledat.

ŠKOLNÍ JARMARKY

Oblíbený bývá i náš vánoční a velikonoční jarmark, který mají v oblibě i žáci-cizinci a ochotně spolupracují na výrobě i prodeji žákovských výrobků. Všichni naši žáci-cizinci respektují českou kulturu a zvyky, přestože v jejich rodné zemi mají jiné tradice a zvyky. Multikulturní výchova jako průřezové téma umožňuje žákům seznamovat se s rozmanitostí různých kultur, jejich tradicemi a hodnotami. Na pozadí této rozmanitosti si pak žáci mohou lépe uvědomovat i svoji vlastní kulturní identitu, tradice a hodnoty.

ZŠ VYBÍRALOVA PRAHA 9 – ČERNÝ MOST

ZŠ Vybíralova 964/8, Černý Most II

Počet žáků: 582

KDE NÁS NAJDETE

Základní škola se nachází v centru nejstarší zástavby sídliště Černý Most II, nedaleko konečné stanice metra B – Černý Most.

CO U NÁS NAJDETE

Součástí školy je 9 oddělení školní družiny, venkovní komplex sportovišť, školní zahrada se třemi skleníky, atrium s odpočinkovou zónou. K dispozici je ve školní knihovně více než 7000 knih, dále také kinosál, odborné pracovny, keramická dílna nebo cvičná kuchyňka. Jeden z pavilonů již řadu let slouží jako odloučené pracoviště gymnázia Chodovická. Budova školy má bezbariérový přístup.

CO DÁLE NABÍZÍME

Pro využití volného času nabízíme pro žáky zájmové kroužky: angličtinu s rodilým mluvčím pro žáky 1. stupně, opakování učiva pro žáky 5. ročníku, přípravu na přijímací zkoušky pro žáky 5. a 9. ročníků, estetický kroužek, keramiku, klub přátel Národního divadla, stolní tenis.

KAM JEZDÍME

Pořádáme školy v přírodě, lyžařské kurzy, sportovní, poznávací, adaptační a prožitkové pobyty. V průběhu školního roku se naši žáci zúčastňují exkurzí, výletů, sportovních, uměleckých a vědomostních soutěží i dalších akcí pořádaných školou.

CO U NÁS MÁME/CO DĚLÁME

Školní vzdělávací program je uzpůsoben potřebám našich žáků a je průběžně inovován podle aktuálních potřeb a požadavků žáků i rodičů. Mezi jeho priority patří rozvoj komunikačních dovedností v cizích jazycích a využití informačních technologií. Nemalý zájem věnujeme rovněž rozvoji pohybových aktivit našich žáků. Důležitá je pro nás také péče o žáky se specifickými poruchami učení, žáky znevýhodněné a cizince. Výuka anglického jazyka probíhá již od první třídy, od osmé třídy je možno zvolit si druhý cizí jazyk, nabízíme žákům němčinu nebo ruštinu. Součástí tělesné výchovy ve druhé třídě je výuka plavání, která probíhá v hloubětínském bazénu. V rámci environmentální výchovy i výuky pracovních činností získávají žáci základní praktické dovednosti a návyky. Každoročně se žáci zapojují do tematicky zaměřeného projektu u příležitosti Dne Země a projektů s multikulturní tematikou. Pro lepší začlenění dětí do první třídy slouží přípravná třída pro předškoláky. Pod vedením speciální pedagožky probíhají v rámci reedukace poruch učení nápravy z českého jazyka. Škola je rovněž zapojena do pilotního projektu Magistrátu hlavního města Prahy, v němž zajišťuje výuku českého jazyka pro žáky s odlišným mateřským jazykem.

DŮLEŽITÉ JE VZÁJEMNÉ POZNÁNÍ A RESPEKT

S ředitelem ZŠ Vybíralova Mgr. Jaroslavem Šupkou o školním projektovém dnu zaměřeném na Vietnam a projektové výuce vůbec

Pane řediteli, jakým způsobem se do multikulturní výchovy zapojila „vaše“ ZŠ Vybíralova?

Šli jsme trochu jinou cestou, než ostatní, rozhodli jsme se zaměřit se na zemi jednu, ale jít více do hloubky a představit ji ve více rovinách.

Proč právě Vietnam?

Vietnamci tvoří třetí nejpočetnější skupinu cizinců v České republice a na naší městské části, kde většina našich žáků žije, jsou Vietnamci po Ukrajincích hned druhou nejpočetnější skupinou. V tomto ohledu byla tedy volba logická.

Z čeho jste při přípravě projektu vycházeli?

Ono se řekne – Vietnamci. Dennodenně se s nimi setkáváme. Ale co o nich víme? A jak vidí oni nás? Co si o nás myslí? Chtějí se někdy vrátit do své vlasti, nebo se cítí doma tady? To jsou otázky, které jsme chtěli, aby si žáci pokládali a hledali na ně odpovědi.

A jak vnímáte Vietnamce vy osobně, ať už jako občan či pedagoga?

Vietnamci jsou nesmírně pracovití a soudržní v rámci rodiny. S oběma těmito fenomény se setkáváme i jako pedagog. Ta nesmírná píle a ctízádnost je vidět už i ve škole. Oceňuji, že vietnamští žáci jsou doma vedeni k úctě, jak ke vzdělání samotnému, ke škole, tak k učitelům i spolužákům. To je něco, co bychom se my mohli od vietnamské komunity učit.

Odráží se nějak ve vzdělávání vietnamských dětí kulturní a jazykové odlišnosti?

Myslím, že nijak zásadě. Je vidět, že rodiče vietnamských dětí chtějí, aby se jejich děti více zajímaly o svou původní kulturu, aby nezapomínaly na své předky. Ale to je věc, která jejich rozvoji jistě prospívá. Pokud jde o češtinu, tak spousta dětí se už narodila tady, a ty problém s češtinou nemají, dokonce někdy přijímají česká jména, protože

Češi vietnamská jména často neumějí vyslovit.

Jaké konkrétní aktivity v rámci projektu proběhly?

Aktivity byly strukturovány podle ročníků. Šestý ročník se zaměřil na občanskou a společenskou situaci ve Vietnamu, sedmý na floru a faunu, osmý na historii a devátý na geografii. Zajímavým zpestřením byla přednáška s cestovatelem RNDr. Karlem Wolfem, zaměřená jak na současný život, ale i na přírodu a historii. No a Vietnam je také o jídle, proto jsme nezapomněli ani na ochutnávku vietnamské kuchyně, s jejíž přípravou pomáhala i maminka jedné naší vietnamské žákyně. Podařilo se tedy zapojit i rodiče.

A jak konkrétně pracovali sami žáci?

V rámci projektové výuky se obecně snažíme vést žáky k samostatnosti, zejména co do získávání a zpracovávání informací, protože to je základ dalšího vzdělávání. Žáci si tedy nejprve opatřili z různých zdrojů, a skutečně nejen z internetu, zjistili pomůcky a materiály a to vše v rámci výuky pod dohledem pedagogů zpracovávali. V dalších dnech své nové poznatky představili spolužákům.

A jak projektovou výuku hodnotili sami žáci?

Těší mne, že sami žáci v závěrečném dotazníkovém šetření ocenili možnost spolupracovat s ostatními, týmově se doplňovat, vyhledávat informace, pracovat s různými zdroji, graficky zpracovávat texty i obrázky a improvizovat. A to jsou dovednosti, které jistě uplatní nejen ve škole, ale i v životě, v budoucí profesi.

V čem vidíte hlavní přínos multikulturní výchovy?

Myslím, že je to především o vzájemném poznání a respektování, což zároveň působí preventivně ve vztahu k rasové nesnášenlivosti.

VZPOMÍNÁM NA PODKARPATSKOU RUS

Rozhovor s čečenským žákem a ukrajinskou žákyní naší školy

Máš nějaké vzpomínky na svoji rodnou vlast?

J. P.: Vzpomínám na Podkarpatskou Rus. Do 6 let jsme zde žili a útržkovitě si vzpomínám na krásnou přírodu a na maďarskou školu, do které jsem chodila v první třídě. Pamatuji si jen pár slovíček, také díky babičce, která je Maďarka.

D. Ž.: Moje vzpomínky se vztahují k útěku přes les, když bylo naše město Grozny v Čečensku bombardováno.

Jaké jsou vaše první zážitky z České republiky?

J. P.: Maminka se rozhodla, že zůstaneme v Čechách, a tak jsme zůstali tady v Praze. Je to krásné město.

D. Ž.: Po útěku z Čečenska chtěl otec do Paříže, maminka do České republiky. Tady jsem začal chodit do školky, vůbec jsem neuměl česky.

Co se vám vybavuje z prvních dnů v české škole?

J. P.: Ve škole mi pomohlo, že moje první paní učitelka uměla rusky. Docela dobře jsme se spolu bavily.

D. Ž.: První den ve škole jsem si na pískovišti zlomil ruku, protože jsem přelézal plot. A brzy po začátku školy mi zemřela babička.

Jaké bylo tvoje první slovo nebo věta?

J. P.: „Jak se máš?“

D. Ž.: „Achoj.“

Jaké vnímáte rozdíly mezi životem v Čechách a ve své vlasti?

J. P.: U nás byla válka. Lidé žijí velice skromně, jsou hodně pracovití.

D. Ž.: Vyznáváme islámské náboženství a neslavíme Vánoce. Čečenští muži vychovávají jinak. Jsou vůdcové v rodině, ženy jsou podřízené.

Zůstane tvá rodina v Čechách natrvalo?

J. P.: Když jsme přišli, myslela jsem, že jedeme jen na návštěvu. Někdo je zde kvůli práci, někdo kvůli rodině. My jsme tady spokojeni. Dvakrát do roka navštěvujeme příbuzné, ale vždy se těšíme zpět. Tady je náš domov.

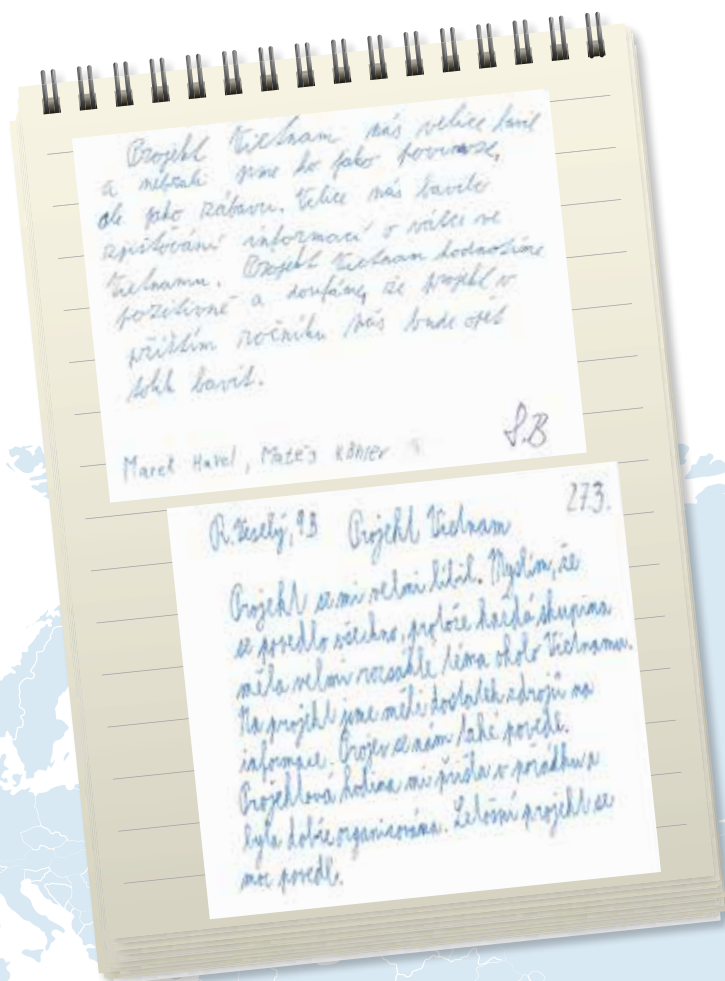
D. Ž.: Často jezdíme za svými příbuznými. Neplánujeme zde zůstat natrvalo. Půjdu tam, kam půjde moje rodina.

SOUŽITÍ CIZINCŮ S NÁMI ANEB JAK SE CIZINCŮM NA NAŠÍ ŠKOLE ŽIJE.

Pobyt v České republice se mi líbí, ale mám problém s jazyky. Doma musím mluvit s rodiči vietnamsky, venku česky, abych se domluvila, a ve škole se ještě učím další dva jazyky. Hlavně pro moje rodiče je čeština velmi obtížná, plynule česky neumějí, takže jim musím hodně pomáhat s překlady. Občas se přepěknou a mluvím všemi čtyřmi jazyky najednou. Největší obtíže mám s češtinou, protože musím skloňovat. Se spolužáky nemám žádné problémy, přijímají mě takovou, jaká jsem a jsem za to ráda. Občas se najde někdo, kdo chce být vtipný a dává mi hloupé otázky. Někdy mi přijdou urážlivé a mohou mě i rozzlobit. Obě země jsou hodně odlišné, ale já jsem na obou místech moc šťastná.

Hien, 8.A

POZNÁVÁME VIETNAM

SYMBOLY VIETNAMU

Nón je tradiční pokrývka hlavy, kuželového tvaru, typická pro Asii. Je tvořen z rákosy, ze slámy, případně z bambusu. Existují varianty s popruhem na krk, i bez něj. Ve vietnamské kultuře nón, spolu s áo dai, znázorňuje něžnost a diskrétnost vietnamské dívky.

Lotus je symbol vyzařující krásy a elegance, které vietnamská kultura nese v sobě. Přestože lotusové květy vyrůstají v bahnitém prostředí, dokáží si udržet svou krásu, eleganci a nezaměnitelnou vůni. Lotus je zároveň symbolem mnoha národů vyznávajících buddhismus, jako je Indie, Srí Lanka či Japonsko.

Bambus je symbol nebojácnosti, odkazuje na snahu vietnamského národa překonat překážky a nevzdat se. Bambus je též považován za „duši Vietnamu“.

OCHUTNEJTE VIETNAM

NEM RÁN – SMAŽENÉ ZÁVITKY

500g	mleté vepřové maso
8ks	Jidášovo ucho
10ks	houby Shitake
dle chuti	Niên – fazolové nudle
3ks	vejce
2ks	mrkev
2ks	cibule
1, 5 lžičky	rybí omáčka
500ml	voda

Dle chuti sůl a pepř, rýžový papír, olej na smažení

Houby Shitake, Jidášovo ucho a fazolové nudle namočíme na 20 minut do vlažné vody. Mrkev nakrájíme na nudličky, cibuli na kostičky. Změklé houby nakrájíme a nudle nastříháme na kratší kousky. Vše smícháme s mletým masem a vejci, dochutíme solí, pepřem a rybí omáčkou. Rýžový papír krátce namočíme do vlažné vody, pozor, nesmí změkknout příliš, jinak by se nám trhal. Na polovinu papíru nanese se směs, konce přiložíme k sobě a srolujeme. Rolky smažíme v horkém oleji.

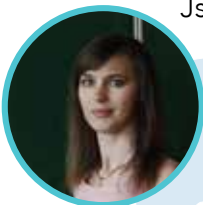
Z POHLEDU ZA KATEDROU

CO ŘÍKAJÍ PEDAGOGOVÉ Z CIZÍCH ZEMÍ

Ve většině článků jsme dali prostor názorům žáků. Na závěr nás tedy napadlo dát prostor „druhé straně“, tedy pedagogům, kteří sami kdysi přišli z jiných zemí. Z původně rozsáhlých rozhovorů, v kterých jsme se ptali na specifika škol, na kterých působí, na to, jak přišli do ČR, proč se rozhodli pro učitelství, ale i na případná tři „školská“ přání od zlaté rybky, zbyl prostor jen na krátké postřehy. Věříme však, že tím nijak neztratily na zajímavosti a určitě se k nim ještě někdy vrátíme.

ELENA PASHKOVSKAYA (37)

V ČR žije 13 let, na ZŠ Bratří Venclíků učí angličtinu a ruštinu

Jsem velmi ráda, že učím na ZŠ Bratří Venclíků. Má tradici, metodiku, kvalitní pedagogy i vedení, motivované rodiče i žáky. Škola je hezky vybavená a má vše, co učitel potřebuje. Líbí se mi její atmosféra, žáci i učitelé jsou velmi přátelští. Je tady hodně žáků cizinců, kteří krásně spolupracují a všichni, spolužáci i učitelé, se jim snaží pomoci integrovat se do českého vzdělávacího systému. Pořádáme hodně soutěží a zajímavých akcí pro děti, díky kterým se, v což doufám, těší do školy. Tím podněcujeme u dětí vlastní tvořivost, samostatnost a spolupráci. To je velmi důležité pro jejich budoucnost. Myslím, že české školství na tom není tak zle, že by bylo odkázáno na pomoc zlatých rybek a že si systém vzdělávání dokáže při správném vedení pomoci sám. Nemá cenu měnit to, co dlouhá léta funguje dobře. Změny a inovace mají místo pouze tam, kde dosavadní systém již nevyhovuje novým společenským nárokům a podmínkám.

SARAH RIEDER (52)

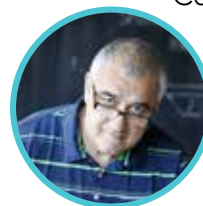
Born in Germany, used to live in England, since 2016 in the Czech Republic, teaches German and English at ZŠ Chvaletická

Schould I catch the golden fish I'd like to transfer into the brains of all my students the knowledges I possess myself. I would love to have colour printer in my cabinet and I would love to bring students to reading and love for English history as literary heritage.

STEFAN NEDJALKOV (60)

V ČR žije 27 let, na ZŠ Generála Janouška učí tělesnou výchovu

Celé dětství a mládí jsem se věnoval atletice na vrcholové úrovni, takže při rozhodování o mém budoucím povolání nebylo těžké se rozhodnout pro práci s dětmi v oblasti sportu. Sám jsem měl vynikající učitele a trenéry, kteří pro mě byli vždy vzorem odborných i lidských vlastností, vím, jak je to v dětském věku důležité. Naše škola se v posledních letech orientuje na rozvoj sportu, má výborné zázemí, tělocvičny i venkovní sportovní areál, takže mám možnost žáky nadchnout pro cvičení, pohyb a sport. V naší škole se učí mnoho cizinců různých národností, a sport je něco, co spojuje napříč kulturami. Má tři přání pro české školství jsou prostá: aby škola vychovávala slušné a poctivé občany, aby do ní žáci chodili rádi a aby se zvýšila prestiž učitelského povolání.

NATÁLIE KONTŠEKOVÁ (31)

V ČR žije dvacátým rokem, učí na ZŠ Hloubětínská, její aprobační je biologie – chemie.

Do Čech jsem se přistěhovala jako dítě se svými rodiči. Bylo to tehdy hlavně jejich rozhodnutí, za které jsem jim vděčná. Můj otec má české kořeny, proto jsme dostali povolení tehdy vycestovat. Rodiče se rozhodli odejít kvůli zdravotním rizikům po Černobylu, ale i z důvodů ekonomických a v neposlední řadě i politických. Byla to touha žít ve stabilní, nezávislé a demokratické zemi. Školu Hloubětínská, na které působím, považuji za školu rodinného typu. Menší počet žáků umožňuje úzké kontakty mezi žáky navzájem, mezi žáky a učiteli a pedagogy mezi sebou. Děti se vzájemně poznávají již od 4. ročníku v parlamentu školy a vytváří tak úzké vazby. Škola je vnímána pozitivně díky okolnímu prostředí a architektuře budovy. Naše škola je výjimečná i díky vedení, které nás podporuje a dobře organizuje práci celé školy. Pro sebe a své kolegy bych si od zlaté rybky přála, aby se zvýšila prestiž učitelského povolání v očích veřejnosti, dále aby se omezilo papírování a také aby platy učitelů dosáhly alespoň na úroveň obvyklou ve vyspělých zemích EU.

ALENA GABAŘOVÁ (55)

V ČR žije jedenáctým rokem, je ředitelkou ZŠ Šimanovská, její aprobační je angličtina, slovenština

V ČR jsme zakotvili díky takovému tomu manželskému ultimátu. Manžel pracoval čtyři roky v ČR, pak se chtěl vrátit za námi na Slovensko, ale nakonec si našel práci zase v ČR. A moje podmínka byla - do roka se buď stěhujeme, nebo rozvedeme. Tak jsme se v roce 2006 stěhovali. A manželství nám vydrželo, již 33 let. Naše škola Šimanovská je taková venkovská škola v Praze. Krásné prostředí, přátelská atmosféra, pohoda, bezpečí, vstřícnost, spolupráce uvnitř školy, spolupráce s rodiči – to jsou charakteristiky naší školy, která je opravdu komunitní školou. Má tři přání jsou tato: vrátit respekt učitelskému povolání, dále pak navrátit dětem jakousi volnost a bezstarostnost, o kterou kvůli bezpečnosti postupně přichází. Míží takovéto hraní si venku s kamarády, vytlačují to počítačové hry a sociální sítě. Třetí přání je elementární, více peněz pro školu. Jsem založením optimistka, tak věřím, že to postupně zvládneme i bez zlaté rybky. Kdyby přece jenom něco nevyšlo, koupím si prut, sednu si ke Kyjskému rybníku a budu čekat na tu kouzelnou rybku.

OLGA PASTUŠČAKOVÁ (39)

V ČR žije přibližně 15 let, je státní občankou ČR, na ZŠ Vybíralova učí angličtinu

ZŠ Vybíralova, na které působím, je velká škola sídlištního typu. Pedagogové se snaží, aby pro každé dítě již od prvního ročníku mohlo být učení příjemné a zábavné. Pokud jde o ta přání, tak mám za to, že základní škola by měla nejen vzdělávat, ale i vychovávat a to především v oblasti disciplíny, protože na té v životě mnohé záleží. Zlatou rybku bych pak požádala o bezplatné školní obědy, protože podle mé zkušenosti je většina dětí hladová a v hodinách pak proto nesoustředěná. Pomohlo by to snížit pocity sociální nerovnosti, když děti uvidí, že alespoň v tomto se o ně pečuje bez rozdílu a mohlo by to i posílit jejich vztah ke společnosti. To vše souvisí také se šikanou na školách. Na chování žáků během přestávek by měl dohlížet nějaký asistent, nemělo by to zatěžovat pedagogy, ohrožené vyhořením, ti tu přestávku přece potřebují také. Poslední přání by se týkalo právě učitelů, jejich motivace, ať už materiální či morální.

FOTOREPORTÁŽ ZE SPORTOVNÍCH DNŮ

Na startu s Generálem Janouškem.

Maraton sportovních dní odstartoval na ZŠ Generála Janouška v samém srdci sídliště Černý most. Stalo se druhou květnovou sobotu a počasí sportovcům přálo. Výborné technické zázemí školy, zahrnující mimo jiné i běžeckou dráhu, přímo vybízelo k lýtým bojům o první příčky. Na škole jako učitel tělesné výchovy působí i Stefan Nedjalkov, sám původem z Bulharska a říká: „V naší škole se učí mnoho cizinců různých národností, a sport je něco, co spojuje napříč kulturami“. Školu navštěvuje 85 žáků původem z jiných zemí.

Hloubětínská napříč kulturami i generacemi.

Na sportovní dny byli samozřejmě pozváni nejen žáci a rodiče, ale třeba i sourozenci či naopak prarodiče. Z této atmosféry přirozeně třetí květnovou neděli nejvíce těžily obě naše „rodinné školy“. Ta v Hloubětínské se stala druhým „domovem“ i pro 38 žáků původem z jiných zemí. Ze sportovních aktivit škola nabízí mimo jiné sportovní kroužky florbalu, basketbalu, gymnastiky či juda.

Šimanovská jako jedna rodina.

Ve stejný den si své sportovní dostaveníčko uspořádali i malí a velcí sportovci odkojení Kyjským rybníkem. „My jsme taková malá vesnická škola v Praze“, říká s nakažlivým úsměvem ředitelka Alena Gabařová, mimochodem sama pocházející z dnešní Slovenské republiky. Ale i v této malé škole se našlo místo pro 11 žáků pocházejících z jiných zemí. Přesto, že by se tomu z reportážní fotografie tak mohlo zdát, nezaměstnávají zdejší žáci při sportu zdaleka jen mozkové závity a mohou se po škole v kroužku věnovat třeba i bojovému umění.

Chvaletáci cool jako vždy.

I tahle škola, stejně jako všechny školy na Praze 14, rozhodně ví, co chce. Být Chvaletákem je prostě cool a platí to jistě i pro 48 žáků pocházejících z jiných zemí. Sportovních aktivit škola pořádá a nabízí nespočet, jen si vybrat: školní přebory v plavání, v atletice, ve stolním tenisu, závody v jízdě na kole a koloběžkách, přebor ve skoku vysokém, v běhu do schodů, výstup na horu Říp, lyžařské i kurzy doma i zahraničí. A ačkoli Chvaletáci o sobě skromně říkají, že nejsou dokonalí a dělají chyby, na fotografii vidíte, že dokáží i létat :-)

Velká show ve velké škole Bří Venclíků.

Zatímco počátkem května došlo ještě na bundy a tepláky, ve sportovních kláních první červnovou neděli už bylo horko nejen obrazně, ale i doslova. Můžeme polemizovat o tom, zda sídlištní škola Bratří Venclíků je školou „velkou“, její sportovní den však bez diskuzí proběhl ve velkém stylu. To potěšilo rodiny více než pěti set žáků, kteří se zde vzdělávají, mezi nimi pak i osmdesát rodin žáků pocházejících z jiných zemí. Jak vidno ze snímku ve velké show nechyběly ani pravé roztleskávačky.

Vybíralova, (pro letos) dobojováno!

Poslední letošní boje se odehrály v komplexu sportovišť školy ve Vybíralově a to jak vidno z momentky doslova. O své vítězství zde mohlo zabojovat i devadesát žáků pocházejících z jiných zemí, což je mimochodem nejvíce ze všech škol na Praze 14, kdy ponejvíce jsou stejně jako na celé městské části zastoupeni Ukrajinci a Vietnamci. „Letošní Sportovní dny se moc vydařily a děkuji všem, kdo se na jejich přípravě a realizaci podíleli“, říká 1. zástupkyně starosty MČ Lucie Svobodová zodpovídající za školství, která s jednou výjimkou všechny akce navštívila a neváhala do nich zapojit i své školou zatím nepovinné děti.

